

คำวินิจฉัยของ นายจิรัช บุญพจน์สุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๐/๒๕๔๖

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ศาลแพ่งชนบุรีส่งคำตัดสินของจำเลย (นายมนัสันต์ มฤคทัต) ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๐๓๙/๒๕๔๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

กรณีสืบเนื่องจากธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้องนายมนัสันต์ มฤคทัต ที่ ๑ และนายวีระ นานะคงตรีชีพ ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งชนบุรี เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ในมูลหนี้สัญญาวงเงินสินเชื่อ รายลดตัว ตัวเงิน และค้ำประกัน ให้จำเลยหักสองรวมกันหรือแทนกัน ชำระหนี้แก่โจทก์ เป็นเงิน ๓๘,๔๕๘,๓๐๕.๕๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงิน จำนวน ๒๔,๑๒๒,๗๘๕.๗๖ บาท นับถ้วนจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระหนี้แก่โจทก์ แล้วเสร็จ ตามคำฟ้องของโจทก์ สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ กระทรวงการคลังได้มีประกาศ เรื่อง ให้ความเห็นชอบโครงการรวมกิจกรรมระหว่างธนาคารสหธนาคาร จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน ๑๒ บริษัท ซึ่งรวมถึง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ต่อมาวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๒ กระทรวงการคลังได้มีประกาศให้โอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของบริษัทเงินทุนทั้ง ๑๒ บริษัทให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ ๑ แล้วให้โอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ ๑ ให้แก่ธนาคารสหธนาคาร ๑ (หรือธนาคารไทยธนาคาร ๑ โจทก์) ตามสัญญา ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๒ มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ทำให้ธนาคารไทยธนาคาร ๑ โจทก์ มีอำนาจเข้าสำรวจสิทธิของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ ๑ ในการดำเนินคดีนี้แทนในฐานะโจทก์ ในการเรียกร้องให้จำเลยหักสองชำระหนี้ที่มีต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ ๑ ตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ๑ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ เดิม จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ ๑ ได้ทำสัญญาวงเงินสินเชื่อในลักษณะของการขายลดตัวเงิน โดยมีจำเลยที่ ๒ เข้ามาทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๑ ผิดนัดทั้งห้างชำระดอกเบี้ยตามตัวสัญญาใช้เงิน นับแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๐ เป็นต้นมา และเมื่อตัวสัญญาใช้เงินถึงกำหนด จำเลยที่ ๑ ก็ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงิน เมื่อคิดคำนวณยอดหนี้ถึงวันพ้องคิดนี้ จำเลยที่ ๑ เป็นหนี้โจทก์ในต้นเงิน จำนวน ๒๕,๓๗๒,๗๘๔.๗๖ บาท ดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๑๔,๓๒๕,๕๒๐.๗๔ บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ย เป็นเงินทั้งสิ้น ๓๙,๔๙๗,๓๐๕.๕๐ บาท โจทก์ได้ติดตามทางตามให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระหนี้ให้โจทก์ หลายครั้งแล้วแต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย จึงได้นำมาฟ้องร้องต่อศาล

จำเลยผู้ร้องให้การต่อสู้คดีและยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งชลบุรี โดยได้ยังว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งโจทก์ขอให้ศาลใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดีนี้ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงขอให้ศาลรออกการพิจารณาคดีนี้ ไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งชลบุรีได้ส่งความเห็นของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย

รายละเอียดของคำฟ้อง คำให้การ และคำร้องของคู่ความปรากฏตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

พิเคราะห์จากคำร้องของผู้ร้องแล้วพอจำแนกเป็นประเด็นในชั้นศาลรัฐธรรมนูญได้เป็น ๖ ประเด็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ สัตต ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

๒. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๗ น ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

๓. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ ตรี วรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

๔. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๖๓ ตรี วรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๑๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

๕. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ จัตวา วรรคสอง และ มาตรา ๓๙ เบญจ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

๖. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๖๓ จัตวา วรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๑๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว สำหรับประเด็นข้อ ๑ และข้อ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยแล้วตาม คำวินิจฉัยที่ ๔๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ ว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึง ไม่จำต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ประเด็นข้อ ๓ และข้อ ๔ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ประเด็นข้อ ๕ เห็นว่า การที่มาตรา ๓๙ จัตวา วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด ๑ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้ ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะควบคุมการหรือโอนกิจการและได้รับ ความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ได้รับยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติต่างๆ ของ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวม ๕ มาตรา พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๘ รวม ๑๐ มาตรา และพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ รวม ๓ มาตรา มาใช้บังคับ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว นั้น ถือเพื่อให้การควบคุมการ หรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีความมั่นคงและเข้มแข็ง เป็นการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่วนการที่มาตรา ๓๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่จะควบคิกิจการหรือโอนกิจการ เมื่อได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว มีการดำเนินการต่างๆ นั้น ก็เพื่อให้การควบคิกิจการหรือโอนกิจการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นการชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ตราขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานะหรือการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเข้มแข็ง และเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับ เป็นการทั่วไปกับธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง ไม่ได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่งหรือแก่นุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ และบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายนี้ ก็ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ประกอบกับมาตรา ๓๙ จัตวา วรรคสอง และมาตรา ๓๙ 修正 มาใช้บังคับ รวมทั้ง มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้การควบคิกิจการหรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน เป็นไปด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และชอบด้วยกฎหมาย ถือไม่ได้ว่าเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

ประเด็นข้อ ๖ เห็นว่า การที่มาตรา ๖๗ จัตวา วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องควบคิกิจการหรือโอนกิจการ และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ได้รับยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติต่างๆ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวม ๕ มาตรา พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๑๐ มาตรา และพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ รวม ๓ มาตรา มาใช้บังคับ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวนั้น ก็เพื่อให้การควบคิกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทเงินทุน หรือสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เป็นการแก้ไขปัญหา วิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเป็นไปในแนวทางเดียวกับการสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้แก่ระบบธนาคารพาณิชย์ เมื่อพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ตราขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการเงินสามารถดำเนินการควบคิกิจการหรือ

โอนกิจการได้โดยเร่งด่วนเพื่อพื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงินและทุ่มรองประจำชนของประชาชน และเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ รวมทั้งสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องทุกแห่งไม่ได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่นบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง และบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายนี้ จึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ประกอบกับมาตรา ๖๗ จัตวา วรรคสอง ซึ่งพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้บัญญัติให้แก่ไขและเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมาย ๓ ฉบับ รวม ๒๒ มาตรา มาใช้บังคับเพื่อให้การควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทเงินทุนหรือสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ถือไม่ได้ว่าเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังได้พิจารณาฯ จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ จัตวา วรรคสอง และมาตรา ๓๙ เบญจ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๗ จัตวา วรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ